

Nemzetközi Neveléstudományi Konferencia Kaposváron

A Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Kara április 27-én nagyszabású nemzetközi neveléstudományi konferenciát szervezett, egy új pedagógiai szakfolyóirat – a *Képzés és Gyakorlat* – megjelenésének alkalmával. A konferencia elsődleges célja, mint ahogyan azt a szervezők is megfogalmazták, a neveléstudomány és határtudományai területén született új kutatási eredmények bemutatása, valamint a magyarországi és a határon túli neveléstudományi műhelyek közötti kapcsolatteremtés volt. A konferencia az *Interdiszciplinaritás a pedagógiában* fedőcímet viselte és a tudományos tanácskozások hagyományos szervezeti kereteit követte (plenáris előadások, tematikus előadások, informális tanácskozások). A konferencia pléniumán 4, annak 8 szekciójában pedig mintegy 52 előadás hangzott el. A túlnyomórészt pedagógiai szakértőkből és pedagógusokból álló résztvevők mind a plenáris, mind pedig a szekcióülések keretében, a neveléstudomány roppant változatos témaköreinek síkján, nevezetes szakemberek által bemutatott, új kutatási eredményekről értesülhettek. Az előadások ismertetőit, illetve az előadók névsorát és elérhetőségeit a konferencia közel 40 oldalas programfüzetéből lehetett konzultálni. A szervezők azt is tervezik, hogy a konferencián elhangzott előadásokból egy szerkesztett és válogatott konferenciakötetet fognak összeállítani.

A konferencia fórumán két erdélyi, valamint három Erdélyből elszármazott magyar szakember terjesztett elő tudományos dolgozatot. Barabási Tünde, a Székelyudvarhelyi Tanítóképző Főiskola képviselőjeként *Elmélet és gyakorlat a tanítók szakmai felkészítésében a Bologna-folyamat előtt és után* címmel tartott érdeklődést kiváltó előadást. E sorok írója a személyiségfejlesztés vonatkozásaira kiterő, személyiségpedagógiai szempontokat követő, az alapvető adaptív személyiségműködések síkján elvi kitételekből építkező dolgozatot mutatott be. Ugyanakkor Szőke Milinte Enikő, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanára *Együttműködés az iskolában, avagy a segítő kommunikáció alkalmazása pedagógiai helyzetekben* című izgalmas előterjesztése, valamint Kovács Zsuzsa és Lukács Csilla erdélyi származású doktorandusok (*A tanulás önszabályozása és az iskolai hatékonyságról vallott tanulói elképzelések*, illetve *A nyelvjárás és az anyanyelvi nevelés viszonya Székelyföldön* című) prezentációi is tagadhatatlanul elnyerték az érdeklődők elismerését.

E helyen kell megemlítenünk azt is, hogy a konferencia egyik szekciójában pedagógusjelölt hallgatók számára TDK (Tudományos Diákköri Konfe-

renca) zajlott le. Ebben a szekcióban két marosvásárhelyi pedagógia szakos végzős hallgató is referátumot terjesztett elő. Kovács Katalin *Az apa szerepének változásai a gyerekevelésben* című dolgozatát mutatta be (konzulens Fodor László), Molnár Mária Magdolna pedig *A rajz mint pszichodiagnosztikai eszköz a kisiskolás halálképének feltérképezésében* címmel érdekes kutatási eredményeket prezentált (konzulens Kádár Anna).

Mindezeket túl elmondhatjuk, hogy Kaposváron egy fölöttébb sikeres, legapróbb részleteiben is kiválóan megszervezett, változatos szakmai történésekkel teleszőtt, a nevelés és oktatás sokrétű kérdéseire kitekintő, az újszerű pedagógiai eszmék szempontjából igencsak termékeny, tudományosságában is magas szintet megütő, mindenkinek maradandó intellektuális tapasztalatokat nyújtó konferencia zajlott le. Mindezt Dr. Fehér Katalin tanszékvezető áldozatos szervezési tevékenysége és Kereszty Orsolya adjunktus lelkes közreműködése tette lehetővé. Nem fér kétség ahhoz, hogy a résztvevők – előadók és érdeklődők egyaránt – a konferencia bezárása után, nagyra becsülve a szervezők munkáját, legfrissebb tudományos élményeik, valamint új szakmai kapcsolataik birtokában, a tág értelemben vett nevelés területére vonatkozó ismereteikben meggazdagodva térhettek haza.

Dr. Fodor László